

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Telefónica SA snošenje troškova.

(¹) SL C 227, 28.7.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Upper Tribunal — Ujedinjena Kraljevina) — Fish Legal, Emily Shirley protiv The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

(Predmet C-279/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Arhuška konvencija — Direktiva 2003/4/EZ — Javni pristup informacijama o okolišu — Područje primjene — Pojam „tijela javne vlasti” — Poduzeća za vodoopskrbu i odvodnju — Privatizacija vodnog sektora u Engleskoj i Walesu)

(2014/C 52/20)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fish Legal, Emily Shirley

Tuženici: The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Ujedinjena Kraljevina — Tumačenje članka 2. stavka 2. točke a), b) i c) Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 28. siječnja 2003., o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, str. 26.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.) — Obveza tijela javne vlasti učiniti dostupnim svakom podnositelju zahtjeva informacije o okolišu koje su kod njih pohranjene — Područje primjene — Pojam fizičkih ili pravnih osoba „koje obnašaju javne administrativne dužnosti prema nacionalnom zakonodavstvu”

Izreka

1. Kako bi se utvrdilo može li se subjekte poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd smatrati pravnim osobama koje na temelju nacionalnog prava obavljaju „javne upravne funkcije” u smislu članka 2. točke 2.(b)

Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2003/4/EZ od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ, potrebno je ispitati imaju li ta društva na temelju mjerodavnog nacionalnog prava ovlasti koje nadilaze ovlasti koje proizlaze iz pravila primjenjivih na odnose među osobama privatnog prava.

2. Poduzeća poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, koja obavljaju javne upravne funkcije u svezi s okolišem, pod nadzorom su nekog tijela ili osobe iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) iste direktive te ih se treba smatrati „tijelima javne vlasti” u smislu članka 2. točke 2.(c) te direktive ako ta poduzeća ne određuju stvarno neovisno način na koji pružaju te usluge jer tijelo javne vlasti iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) navedene direktive može presudno utjecati na djelovanje navedenih poduzeća u području okoliša.

3. Članak 2. točku 2.(b) i (c) Direktive 2003/4 treba tumačiti tako da osoba obuhvaćena tom odredbom predstavlja tijelo javne vlasti glede svih informacija o okolišu koje su kod nje pohranjene. Trgovačka društva poput United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, koja se mogu smatrati tijelom javne vlasti iz članka 2. točke 2.(c) navedene direktive samo ako su prilikom pružanja javnih usluga u području okoliša pod nadzorom nekog tijela ili osobe iz članka 2. točke 2.(a) ili (b) iste direktive, nisu obvezna učiniti dostupnima informacije o okolišu ako je nesporno da se ne odnose na pružanje takvih usluga.

(¹) SL C 250, 18.8.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 19. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-281/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — 3586/Zaštita potrošača — 58689/Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta prema potrošaču — Direktiva 2005/29/EZ — Članak 6. stavak 1. — Pojam „zavaravajuće radnje” — Kumulativni učinak uvjeta navedenih u predmetnoj odredbi)

(2014/C 52/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop

Tuženik: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Consiglio di Stato — Tumačenje članka 6. stavka 1. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.) — Pojam „zavaravajuće radnje” — Kumulativni učinak uvjeta navedenih u predmetnoj odredbi

Izreka

Poslovna praksa mora se smatrati „zavaravajućom” u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”), kada takva praksa, s jedne strane, sadrži lažne informacije ili za koju je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača te, s druge strane, kada je takve naravi da navodi potrošača da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio. Članak 2. točku (k) te direktive treba tumačiti tako da pojam „odluka o poslu” znači svaka odluka koja je u neposrednoj vezi s onom o kupnji proizvoda.

(¹) SL C 235, 4.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tartu Ringkonnakohus — Estonija) — Ragn-Sells AS protiv Sillamäe Linnavalitsus

(Predmet C-292/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/98/EZ — Gospodarenje otpadom — Članak 16. stavak 3. — Načelo blizine — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Pošiljke otpada — Miješani komunalni otpad — Industrijski i građevinski otpad — Postupak dodjele koncesije za usluge skupljanja i prijevoza otpada nastalog na području lokalne jedinice — Obveza budućeg koncesionara da skupljeni otpad prevozi do postrojenja za obradu koje je odredio davatelj koncesije — Najbliža pogodna postrojenja za obradu)

(2014/C 52/22)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tartu Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ragn-Sells AS

Tuženik: Sillamäe Linnavalitsus

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tartu Ringkonnakohus — Tumačenje članka 102. i članka 106. stavka 1. UFEU-a, kao i članka 16. stavka 3. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, str. 3.) — Postupak javne nabave za uslugu organiziranog prijevoza komunalnog otpada — Uvjet, predviđen u dokumentaciji za nadmetanje, kojim se budućeg koncesionara obvezuje da otpad prevozi isključivo do dvaju centara za gospodarenje otpadom aktivnih na području lokalne jedinice o kojoj je riječ, iako su na tržištu prisutni i drugi pružatelji usluga koji udovoljavaju zahtjevima — Isključivo pravo na obradu komunalnog otpada — Zlouporaba vladajućeg položaja

Izreka

1. Odredbe Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, u vezi s člankom 16. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva, treba tumačiti na način da:

— te odredbe daju ovlast lokalnoj zajednici da obveže poduzetnika kojemu je povjereno skupljanje otpada na njezinom području da miješani komunalni otpad skupljen iz privatnih kućanstava kao i, ako je potrebno, od drugih proizvođača prevozi do najbližeg pogodnog postrojenja za obradu sa sjedištem u istoj državi članici.

— te odredbe ne daju ovlast lokalnoj zajednici da obveže poduzetnika kojemu je povjereno skupljanje otpada na njezinom području da industrijski i građevinski otpad nastao na tom području prevozi do najbližeg pogodnog postrojenja za obradu sa sjedištem u istoj državi članici ako su te vrste otpada namijenjene uporabi, a proizvođači tog otpada obvezni su predati ga navedenom poduzetniku ili ga izravno dopremiti navedenom postrojenju.

2. Članci 49. i 56. UFEU-a ne primjenjuju se na situaciju poput one u glavnom postupku, čiji su elementi u potpunosti ograničeni na područje jedne države članice.

(¹) SL C 243, 11.8.2012.